

NOTA DE PREMSA

Després d'importants tasques de reconstrucció i de l'intens treball d'un equip multidisciplinari

La Cartoixa d'Escaladei recupera gran part del seu esplendor amb la reconstrucció del seu claustre menor

Ja és possible visitar la part cenobítica del monument des de l'interior, restaurada amb peces originals

La recuperació de la part central de la Cartoixa d'Escaladei, materialitzada gràcies a un procés de reconstrucció, suposa la possibilitat que els visitants puguin accedir de forma directa a unes restes significatives per apropar-se a com era la vida monacal.

La possibilitat de contemplació *in situ* constitueix un mètode ideal per a conèixer la vida cenobítica dels cartoixans, que cobra una especial rellevància si es pensa en l'estat original de les obres abans d'escometre la intervenció endegada pel Departament de Cultura.

El conjunt monumental de la Cartoixa d'Escaladei va patir intensos i llargs períodes d'espoli i d'abandonament. Els edificis de la Cartoixa es van convertir en una mena de pedrera o bòvila local, fet que havia transformat aquest conjunt en una autèntica ruïna. De la profusament ornamentada Cartoixa prèvia a l'any 1835 no van romandre més que les restes que quedaren soterrades, aquelles que no era possible "arrencar" del seu suport i aquelles que no presentaven un evident interès o valor material.

La conservació d'aquestes escasses restes d'ornamentació era fonamental per a poder entendre la Cartoixa com el sumptuós edifici que havia estat. La conservació de la ornamentació es va considerar essencial i es va desenvolupar paral·lelament a les indispensables tasques d'excavació arqueològica, de reintegració arquitectònica i d'actuació museològica, tasques que havien de servir per a promoure la conservació a llarg termini de tot el conjunt i, alhora, la seva transformació en un lloc visitable.

Tres objectius

L'actuació sobre la zona cenobítica de la cartoixa d'Escaladei es va programar amb un triple objectiu: obrir a la visita pública un nou espai, la zona cenobítica, que fins al moment no havia estat mai visitable; posar en valor alguns dels elements artístics de la cartoixa que fins ara havien passat desapercebuts per estar enterrats sota la runa o emmascarats entre la vegetació, i afegir-los a la visita pública, i, finalment, garantir la conservació futura dels edificis i dels seus components més fràgils (guixeries, pintures, arrebossats...). Tot i així, la intervenció en el monument també ha volgut compaginar en tot moment la seva preservació amb el manteniment del caràcter de ruïna que ha arribat a constituir un altre valor característic d'Escaladei.

Aquests treballs a la Cartoixa d'Escaladei suposen també un clar exemple d'esforç interdisciplinari dins l'àmbit de la restauració arquitectònica, amb la participació conjunta de disciplines com l'Arqueologia, l'Arquitectura i la Restauració arqueològica per tal de promoure una òptima conservació i per extreure la màxima informació dels monument.

En el moment de començar l'excavació, el novembre de 2010, aquest espai estava completament colgat de runa i ple de vegetació, però ben aviat van començar a aparèixer, especialment a la zona del claustre menor, moltes peces de pedra que sens dubte formaven part de les arcades del claustre: columnes circulars, bases i capitells d'estil clàssic, dovelles, salmers... També es va poder recuperar bona part del paviment de les galeries, la marca del punt on havia estat la font que només mantenia in situ un parell d'elements, així com gran quantitat de rajoles decorades que, juntament amb les que encara es trobaven fixades a les parets, van permetre reproduir la composició de l'arrambador ceràmic que cobria la part baixa de les parets de les galeries. Es va completar d'aquesta manera el coneixement sobre la composició decorativa del claustre.

Estructura original

A la vista del resultat de la intervenció arqueològica, es va replantejar el projecte de restauració del claustre menor ja que es disposava d'elements suficients com per saber exactament la seva forma original. L'excavació arqueològica va treure a la llum gran part de les restes de les columnes, dels capitells, els salmers, les dovelles de les arcades, el bancal, i dels paviments així com de la font ornamental del pati d'aquest claustre. Aquesta descoberta, juntament amb l'estudi de les fonts històriques, van possibilitar la reconstrucció d'aquest petit claustre peça central de l'àrea cenobítica. El claustre que ara ja es pot veure respon de manera exacta a l'estructura original del segle XVI, i incorpora totes les peces recuperables de les que es van localitzar en la intervenció arqueològica.

11 de maig de 2013

Més informació:

Web del Museu d'Història de Catalunya: www.mhcat.cat

Prensa i comunicació del MHC: Agustí Nacente

Tel. 93 225 47 00.

Mail: mhc.prensa@gencat.cat